

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Op den Feestdagh van S. Bernaert, hoe dat wy de verdiensten der
Heylighen onse maken, ende vande rechtveerdighste vergeldinge Godts.
Dat L. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

delijcheden den Coninck der Coninghen / den
 Heere minnelijckheyt belovende / verdoonde
 hem met wencken elck suster besondet voer elc
 biddende. Alsmē begost de Mariph. Hodie beara
 De bene- virgo, soo isse gesien geweest omringelt met een
 dictie van de H. groote gloze inde soete omhelsinghe van haer
 Maeghe Sone / datse dygenomen wert na den hemel/
 Maria. haer volghende ende met iubilante feest bewij-
 sende alle de Oorden des hemels. Ende alse
 Hoe dat- soo inde hemelsche gloze verheuen werdt / ne-
 men de mende de rechter handt van hare Sone / daer
 daer van mede heeftse gebenedijdt alle de vergaderinge.
 dese bene- Door welke benedictie scheen op elcken per-
 dictie sal soon de gedaente van een guldt Cruys te han-
 verrijgē. gen met eenen groen riet. Waer door sy ver-
 staen heeft dat elck van hun soude moghen
 bruchtbaerlyc vercrijgen de daer van die bene-
 dictie met een groepende geloof en betrouwen
 tot de Moeder des vermherticheyds.

Op den Feestdagh van S. Bernaert, hoe dat wy de
 verdiensten der Heylighen onse maken, ende
 vande rechtveerdigste vergeldinge Gods.

D A T L. C A P I T T E L.

ALs dese daeghs te bozen den feestdagh van
 S. Bernaert onder de Masse ouerdachte de
 verdiensten vanden heylighste Vader (tot den
 welcke sy een sonderlinge deuotie hadde / ouer-
 midts het Privilegie van syn hontchbloupende
 S. Bernaert moorden / so heeft hem den deuootsten Abt aen
 honich haer veropenbaert / ontcleedt zynde eerweerde-
 vloeyde. lye met een ontwisprekelycke gloze. Ende om
 soo te seggen met een hemelsch rraet so dat om
 hem te beschouwen sijn cleedt blyckelijck ver-
 toont werdt / wonderlyc te zyn van dy verue /
 want daer glinsterden in der lelien witticheyt
 vande

bande supuerste onbelectheyt/ vā sijn maegh-
delijche onnooselheyt/ met de violette claerheyt
van sijn heylige religieusheyt/ ende volmaect
leuen/ ende daer by noch de roose rootbertwic-
heyt vā sijn vierichste liesde. Welcke dyp schoo-
ste beruen/ inde siele van sulcken Vader spel-
de/ verdoersaecten aen alle de heylighen een de
drolijste genoechlijcheyt. Sijn heylighste boest
oock sijnen hals en handen die schenen eerlijc
beleedt te sijn met sommige gouwe platen die
met roode costelliche gesteentē die wonderlyc-
ken luster hadden/ bloncken dooz de platen/
werdt beduyt meest de fraepheyt van sijn pro-
fijtelijche leere/ de welcke hy althit in sijn herte
ouerleggende dooz den dienst van sijn kele met
sijnen heylighen mondt woorts ghebrocht heeft/
ende met sijn heylige handt neerstelijc geschre-
uen heeft tot salighepdt van alle die daer dooz
willen verdoordert worden. Dooz de gesteenten
werden beduyt de sententien die sonderlinghe
betuyghden de liesde Godts. De selfste gesteent-
en die schenen sommige de claerste stralen wt
te woopen tot de binnenste verholentheyt van
het herte Godts/ ende soo aen sijn Godtheyt te
verdoersaken een sonderlinge ghenoechte. Maer
de Heere tot sijn herte in hem treckende wt de
herten van alle die inden hemel/ ende ooc der
geente die op aertrijc sijn alle de voozderinghe
ende deuotie die yemandt bande woorden ende
schriften banden woof. Vader opt gheroekent
heeft/ ende alle die dingen r samen oock met de
stralen woof. die dooz het citaet van S. Ber-
naert in sijn herte ghesonden waren/ die heeft
hy wederom tot hem inghestort/ de welcke sijn
herte als dooz eenen vinger die een musijck-
strument raect/ ooc betweghende en met een die
soetste

dryderley
glorie en
frayheyde
van S. Ber-
naert, de
vittichz
des maeg-
doms, de
violette
verue der
Religie.
De root-
vervichz
der liefde

soetste genoechlijcheit doorzwingende gaue een
 dat genoechlijcste gelupdt van sijn deughden/
 en sonderlinge van sijn onnooselheyt en liefde.
 Hy droegh ooc op sijn hooft een blinkende croo-
 ne die glinsterde door een wonderlijcke schaer-
 keringe/waer in dat blonc alle het profijt/dat
 dien treffelijcken Vader gewenscht hadde met
 spreken ende schrijuen ter eeren Godts soude
 comen aen elcke mensche. Daer na begost dese
 huyt Christi S. Geertruyt te lesen twee hond-
 dert byfentwintich mael / Laudare Dominum
 omnes gentes, ter eeren vande dooz. Heyligen/
 danckende Godt door alle sijn deughden ende
 gratien die hem gegont waten/ doen begosten
 alle de dingē diese las op een maniere oft schil-
 dekens geweest hadden te bliucken in sijn clee-
 deren / inde welke schenen als ghegraneert te
 zijn alle sijn deughden besonder/waer door hy
 herinaert hadde geweest op aertrijck/ die oock
 sulcken wederglans gaue in die siele dā die dese
 dancsegginge door hem aende Heere ghedaen
 hadde. Maer alse haer denotelijcker hadde op
 sijnen dagh onder de Masse die t' sijn der eeren
 gesongen werdt/biddende sonderlinge door die
 haer beuolen waten/ ende oock door sommige
 andere die sonderlinge deuotie tot S. Bernaert
 hadden (hoe wel datse hen in haer gebede niet
 beuolen en hadden) heeftse wederom ghesien
 dien eertweerdigen Vader/ blinkende inde he-
 melliche glorie/van wiens borst-ciraet quā een
 wonderlijcke claccheyt tot de borsten der geen-
 te/die door sijn verdiensten ende doozsprake be-
 geerdē te vercrijgen een vierige liefde tot Godt.
 Hy dructe door die borste van elck de gedaente
 van een bagge/van een wonderlijc wert/waer
 in dat blesse alle de oeffeninge vāde Goddelijcke
 • liefde

Hoe dat
 men Godt
 moet dāc-
 ken voor
 de gratie
 die hy de
 Heyligen
 ghegont
 heeft.
 Door dese
 danck-
 segginge
 wordt de
 glorie der
 Heyligen
 vermeer-
 dert.
 De glorie
 die geeft
 hare vve-
 derschijn
 inde siele
 die de dāc-
 segginge
 doet.

liefde/waer dooz den H. Bernardus opt gear-
 bepdt hadde op aertrijck/ al oft sy oock sulcks
 gedaen hadden als hy. Het welck dese seer ver-
 wonderende / heeft gheseyt tot den Heylighen:
 Wat salicheyt hebben doozluchtige Vader dese
 persoonen/ daer dooz datse met v verdiensten
 schynen verciert: als sy nochtans sulcke dingē
 niet ghedaen en hebben? Waer op hy: Is de
 Maeght schoonder die haet eygen cleederē aen
 heeft/ als die eens anders cleederen aen heeft/
 alse al euen fraey zyn van een werck: soo oock
 de deughden der Heylighen worden dooz de de-
 uotie der geloouigen/ als sy Godt dooz die louē
 niet sulcken affectie tot hen gestiert / soo dat sy
 daer dooz eewelijck hen sullen verblyden/ ende
 op een maniere van segghen glorzieren in hui-
 vuchten. De voorsz. baggen schenen oock met
 verscheyden claerheyt ende schackiersel ghees-
 mailleert te zyn na het wenschē/ deuotie/ ende
 kennisse/ waer dooz elc meer oft min arbeyde /
 om de liefde Godts te gewinuen. Ende baggen
 oock der gener die dese brynt Christi niet oot-
 moedige woorden gebedē hadde om datse dooz
 hen soude bidden/ blonck dat selfste hun gebet
 claerder tot vermeerderingē des cieraets/ ende
 hoe wel dat de baggen van sommighe andere
 die meer de liefde Godts begheerden claerdet
 schenen / soo wast nochtans datse dat ctraet
 niet en hadden/ waer dooz werdt beduyt/ dat
 een mensche soo cleynen were niet en doet niet
 goede meyningē/ waer van hy geen sonderlin-
 ge hoorderinge en geniet/ ende ooc niet en isser
 soo cleyn dat hy versupint / oft hy en crijght
 daer dooz verminderinghe van verdiensten.

De H.
 deyle hen
 verdien-
 ste te vol-
 len mede
 aē die tot
 hem de-
 uoot zijt.

De mede-
 deylinghe
 der glorie
 die vvaft
 na elcks
 deuotie.
 Hoe pro-
 fytelijck
 het is eēs
 anders ge-
 bette be-
 gheeren.